

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések főlvetetnek s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Parties könyv- és könyvnyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytözsdejében, valamint hirdetések s nyilvtéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban. — Egy szám 10 kr.

Szerkesztési iroda és kiadó hivatal:

Sötét- s csendes-utca sarkán, Hofneder-féle házban, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.

Bérmegtelen levelek nem fogadtatnak el. Kéziratok nem adatkant vissza.

Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

LAP-ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG:

MÁRTONFI KÁROLY

SZEMZŐ GYULA

KOZMA LÁSZLÓ.

Előfizetési felhívás

„ZOMBOR ÉS VIDÉKÉ“-re.

Julius 1-ével új előfizetési negyed veszi kezdetét, — felkérjük azon t. olvasóinkat, kiknek megrendelése lejár, az előfizetés szíves megújítására.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

helyben házhoz hordva:
Egész évre — — — 8 frt.
Fél évre — — — 4 „
Negyed évre — — — 2 „

Vidékre postán küldve:

Egész évre — — — 9 frt. — kr.
Fél évre — — — 4 „ 50 „
Negyed évre — — — 2 „ 25 „

Neptanítóknak helyben:

Egész évre — — — 6 frt. — kr.
Fél évre — — — 3 „ „
Negyed évre — — — 1 „ 50 „

Neptanítóknak vidékre:

Egész évre — — — 7 frt. — kr.
Fél évre — — — 3 „ 50 „
Negyed évre — — — 1 „ 75 „

A „Zombor és Vidéke“ szerk. és kiadóhivatala.

Szervezkedjünk!

A bács-bodrogh megyei ellenzék a választási küzdőterén győzelmet aratott. E győzelemnek sokféle okai vannak.

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Medény Jóska.

— Hajj. Irtá! Móra Patria. —
(Folytatás.)

Meregcésből hangos kopogás — mi inkább hasonlít a dörömböshöz, mint kopogáshoz — ébresztette fel.

Egy gyege sohaj-torna „szabad!” után kinyílik az ajtó és azon három marcona alak tolakodik a homalyos szobába.

Az öreg megégyezt végighuzza ingujját arcán és az érkezők felé fordul.

„Ejöttem hogy tisztázzuk és rendezzük ügyünket! — szól egyik, meglehetősen finoman öltözött, kiaszott kepu új, kalappal a fején, két lépést előre téve, mintha az öreg tavolabbról meg sem hallaná. Az olvasó sejté talán már, hogy ez kicsoda; de meg nem ismerne benne hősünket, Jóska-t. A másik két szakadozott ruházatú, zilált hajú és viaszkepu, Jóskaival körbélbeli egy korban levő új, csak az ajtonál maradt, s szemekből leheletét látni, hogy mindeire el voltak készülve, ha esetleg az öreg makacsokodék.

Az öreg szeméből nagy könnyek gördültek alá, melyek ősz szakállán lennaskadva, mint apró gyémántszemek rezegtek és csillogtak ott, midőn megszólalt: — Hat te akarod az ügyet rendezni, vagy azok az urak? — kérde szeliden; de bizonyos gúnyjal és megvetéssel hához fordulva.

Első oka mindenesetre az, hogy e megye közönsége a Tisza-kormány-nak nem barátja.

De ezt részletesezünk kell.

Az intelligencia, mely a politikai események teljes átmenetével bír. — mely a Tisza-kormány bűneit (s ha volna)k) ereyieit latba veti, — öntudatosan ítél fölötte.

De mért mutatkozott a választóközönség zöme, mely nem kaputos, de jobbára szántó-vető emberekből áll tulynomolag ellenzékü érzelűtinek? Hiszen ez a tömeg nem olvas politikai lapokat, nem ismeri a kormány cselekvési körét, — s mondhatni öntudatlanul, bizonyos lelki sugallat befolyása alatt állván, — veti latba politikai súlyát.

Miként van az, hogy a bács-bodrogh megyei választó-közönség elkésredett harezot vitt a kormánypárt hivatalos közgeivel?

Ezt fogjuk megmagyarázni.

Az egyszerű választó polgár nem keresi a magas politika légkörét. Nem tudja mi veszeljé rejlik ránéve abban, ha a külügy rosz kezekben van, ha a horvát-kérdés helytelenül oldatik meg, ha adója fokoztatn emeltetik?

Ó — a beteg ember, nem tudja, mi a baja, — hanem megy orvosához, a ki, vagy hibásan, vagy találoán állapítja meg diagnózisát, — s a beteg

mindkét esetben hisz orvosának s hiven követi rendelétét.

Tagadhatatlan beteg a mi közéletünk.

Hatalmas kinövések ékteleenitik testét, — egy káros rendszer fojtós ködében vegetál. A nép csak azt tudja, — hogy valami fáj belül, — s azt orvosolni szeretné.

A nép elmegy a községi jegyzőhöz s keres orvoslást. A község-jegyző — tisztelet a kevés kivételnek — kihasználja tapasztalatlanságát, s a helyélt, hogy gyógyítaná a bajt, nagyobbra növeli a sebet. A nép megy a szolgabírószághoz. A szolgabíró — tisztelet a kevés kivételnek — érdekel ember, és ezzel eleget mondtunk — tehát ott sem lel, vagy csak nagy ritkán gyógyszert. A nép jelentést tesz a megyéné a községi jegyző, vagy a szolgabíró ellen. Mi történik? A legelőbb esetben titkos uton vándorolnak az akták jobbra-balra s megindul egy lassu, de biztosan működő gépezet, melynek neve: el t u s s ó l á s.

A rendszer hozza magával, hogy az, a ki hű embere a kormánynak, azt a kormány nem öjtí el, ha bármit tesz.

A Tisza-kormánynak szüksége van jó kortesekre. — s azt akarja, hogy a jó kortesek tekintélye is folyton gyarapodjék.

„En magam! választó hetéken a fu. — Hat mit akarsz? Új le és beszéld! Ha okosan akarod a dolgot rendezni, segítsek; de ha megint csak pénzt akarsz tőlem kicsalni, hogy tovább folytasd gazdaságaidat, akkor előbb megölsz, mert csak holt testemen át juthatsz e láda főkjához!”

János bácsi szemel szokatlan tüzrelégtek. Indulatosan veté magát ládjáira, melyek főkjában tartotta pénzét. Szavából és tetteiből a jövővenek meggyőződötték, hogy attól nem tágit, azért Jóska is megfordította, a koponyéjézt és szeliden kezdte az öreghez szólani: „Édes apám, — — —

— Ne nevez engem „édes apának”, de még „apának” se, mert én nem vagyok apád! — vága szavába az öreg. — — —

— Egyáltalán nem akarok porlekedni és nem is azért jöttem, hogy ma g a t ő l j é n t k é r j e k a j á n d é k b a, hanem azért jöttem, hogy anyai jussomat felvegyem. — — —

„Micsoda! Anyai jussodat?! — hörge az öreg. — Vagy — — — igaz, igaz! — — — szegény — — — feleségem! Tehetetlenül rogyott vissza a ládára, homnét az ingernek első benyomására dühösen felugrott és azután ismét öly szeliden folytatta: Hát aztán, ha kiadnám anyai jussodat, ami nincs, mert — — — (bizonyosan azt akarta mondani, hogy: „anyád nem is hozott hozzáam egy krajcárt sem; de aztán hamar meghökkent és másra fordítá a mondandó végét) azt már régen eltökéltold, de nemcsak azt, még az apai jussodat is, ha

nem tegyék fel, hogy kiadnék egy bizonyos összeget szamodra, mint anyai juss: mit csinálnál vele? Fel tudnád-e azt okosan használni, mert anyád never viselt? Van-e akard a be-ületes munkához azzal a pénzzel, melynek minden fillére boldogult anyádra emlékeztet?

Jóska gúnyosan mosolygott. Nem volt öneki már szíve az ilyen tanítások befogadása; minék is akarja a szegény öreg, hogy a falra hányt hab oda is szagadjon?

De azért az öreg folytatta: Egy év óta nézem már gézenzű, tékozló életedet: annyit költöttél el, amennyit a legnagyobb szorgalommal egész életedben sem volna képes megrezserzeni; de megbocsátok mindent; ki-öröml emlékből ezt az egy évet, ha eszedre térsz, haza jössz és gazdálkodol.

— Ha, he, he, he, hangzott egyzserre az öreg előadása közé mind a háromnak torkából a gúnyos habota, mintha csak adott jelre törték volna ki.

Az öreg egy vad tekintettel végig mérte öket, hátat fordított nekik és hallgatott.

— Azt gondoltam — szólott most Jóska az öreg felé kerülve — hogy majd szep szelíden rendezhetjük a dolgot; de most már látom, hogy maga eroszakmal poróli akar hánem én mégis megismutalom, hogy szep szelíven is elfogunk mi mindent végezni. — — —

Kis szünetet tartott, hogy meggyőződjék vajjon atya hallgatja-e őt; de biz az

A nép tehát lassan-lassan meggyőződik arról, hogy azok a hivatalos közgeek, melyek arra vannak rendelve, hogy ügyét-baját elintézzék, jobbára csak növelik az ő ügyét-baját, s meggyőződik arról, hogy azok a szállak, melyek a megye legtavolabbi részeig kinyulnak s közigazgatási kormányzat név alatt különféle alakulatokat vesznek föl, mind összefutnak a központban, — s hogy e szerint a capitale foetet piséjs, — itt a központban van a baj.

Már most — ha választásra kerül a sor, az a nép, mely el van keseredve a megye ellen, azt látja, hogy ez a megye a leghatalmassab kortese a kormánynak s így lesz világossá előtte, hogy a bajnak meg egy általánosabb forrása is van, — s ez maga a kormány. E szerint tehát a kormány ellen szavaz.

Ha Tisza Kálmán nem forrasztotta volna össze kormányával az ország különben függetlennek vallott közigazgatási közgeit, — akkor nem volna értelme annak, hogy megyei ellenzék alakuljon, megyei ellenzék csupán azért, hogy ellenőrizze a megye sáfárkodásait. Akkor minden értesztet megyei képviselő tudná kötelességet s a visszaleések nem nyernének olyan tág teret. De a megyei közigazgatás, nem egy öntudatos szervezet

űgy tett, mintha csak maga lenne a szobában.

— Nézze — folytát az ajtonáló gézenzű kezénél fogva — ez az ur a megyei főiskális; az a másik meg a megyei executor. Ha szép szelíven ki nem adja anyai jussomat, akkor felrúkn mindent, mig csak 3000 frt értéket össe nem szedünk, mert biztos számításim alapján még ennyi van benne, anjai örökségem.

Az öreg ismét hához fordult: „Hát azt hiszed, hogy én elhiszem azt, amit most te mondtál?”

Vagy azt gondolod, hogy ha nekem ide hozol még két gézenzűt a nyakamra és azokat mint megyei főiskálisokat mutatod be, majd én megzedegek? — — —

— Azt mondom, hogy fogja be a szájat! — rikácsolt az öreg szavába esve, Jóska — Senkit ne sérttessem! En szépen akarom a dolgot rendezni; de most már látom, hogy maga — bolond!

E szóra az öreg a ladáról felegrott, szemel és arcuzimai kidüledtek, arca szederessé vált és élettelelenül terült el agnosza nu lábainál.

E nem vált catastrofhára a három gézenzűg bizonyosan nem számított; összezúttak, arczuk halott-halvány lett és hallgatottak.

Végre Jóska töré meg a csendet, aki két tarsát orvosóit küldte nehogy a gyilkosság gyanujával terheltessenek. Az orvos megérkezett és constaltáta a

hanem egy gépezet, melynek kulcsa Tisza Kálmán kezében van, s ő húzza azt föl tetszése szerint.

A megyék — az ő főispánjaik élén — valóságos oltárak, Tisza Kálmán diosósgénekek oltárai, hol egyszerre csak neki tömjeneznek. S a tömjén füstjében nem látjuk magát az ügymenetet, mely úgy is alárendelt szerepet játszik. A megyei közgyűlések kiesinyben a parlament törzsképet mutatják. Ott a parlamentben is van egy többség, mely mindig sanctionálja a kormány eszelekedeteit, de van egy erőny ellenek is, mely országvilág előtt hallatja szavát. A megyei közgyűléseken eddig csak egy többség volt, a honnan gondos szigorral származtak az önerzetes gondolkodások, s a protekció, nepotismus minden eszékeivel ápolták a szolgai alavetettséget s meghunyászkodás eszméjét. Csak egy többség van itt, melynek nem hivatalosa bírálai a közegek eljárását, hanem egyedüli missiója megjelövenni Tisza Kálmán hű embereit, s lehurrogatni azt, a ki objektíve kritizálgatni merészel.

Mindezekből kifolyólag nem lehet barátja az annak a megyei előjárásnak, a ki nem barátja Tisza Kálmánnak, s a ki a képviselő választások alkalmával a kormány ellen küzdött, annak küzdenie kell a megyei kormányzat ellen is, mert ez a kettő a közmondás szerint egy kutya — habár a nyakravaló más is.

Megalakult egy megyei ellenek a választási harc sorsának intézésére. — Immar a választásokon túl estünk. A kormánypartik páni telemekben mert győztünk, már-már hízlelge közelednek felénk, s nagyon szeretnek ha győzelmünk mámorában most már elaludnánk, s megelégednénk azzal a diosósgéggel, hogy a parlamentben a mi megyénk ellenzéki képviselői is bennülnék, hagyóak a megyét már most megyének lenni.

Beszélnék békéről, farizeusi hünyászkodással nyújtják jobbjukat a nagyvassági szempontokból kiindulva, udvariasságunkra apellálva, — le akar-nának bennünket kényerezni.

De nevetésgod volna nekünk abban hagyni a küzdelmet. Nem vallana ez férfiaságunkra s csak igazolna a kormánypartiak azon ráfogását, hogy mi nem hazafias lelkesedésből, de sportból ütünk politikát.

Nem! — Mi a küzdelmet abban hagyni nem fogjuk.

Szervekedünk kell.

Szervekedni erősen s férfisan. Nem a számtöbbség, az erők nagysága kell nekünk.

A megyei oppositio megáll akkor, ha számban kiesiny, de erőben lesz tekintélyes.

A hivatalos manetuk-hadakt kapacitálai haszatalan erőlködés volna.

De vannak független, önerzetes megyei képviselőink, a kik ott fogják hagyni a fejlőhűtök sereget, s a megyei oppositio eszméjét fogják támogatni.

Elhez mindenek előtt is szervezkedés kell. A megyei ellenek feladata, most a választások után csak ez lehet.

POLITIKAI HIREK.

Zenta, jun. 21. d. e. 10 óra 30 p. (A Zombor és Vidéke eredeti sürgönyt.) Éles Henrik felőrai szavazás után visszalepni kényserülven, Szabó László meg nem látott lelkesedéssel képviselőnek kiküldötték.

Szabadkáról írják lapunknak jun. 21-iki kelettel. "Tegnap ejtetett meg nálunk a képviselő választás, még pedig mindket kerületben. Az első kerületben Ivánka Imre szótöbbséggel Proboszovits és Vajmics ellenében, a második kerületben Horváth Már szótöbbséggel Vermes Gábor ellenében megválasztották."

Uj-Verbász, 1884. június 18-án Minután a "Nemzet" mint kormányparti felhatalozott lapnak itteni levelezője kerültekben az ellenék győzelmét valótaul írta le, a "Bácska" megyék ezen fel hivatalos, de az ellenék ügyetlen ocsiról lap pedig elég naiv, győzelmüket oly képen fel-

latatni, mintha Kármán többségben lett volna, és nagy nagylelkűségről vagy tájkozatlanságról köszönt volna le. Kötelességei tehát teljesíteni, ha az új-verbázi kerületi választás lefolyásáról a következő, a megtörtént való tényeknek megfelelő leírást készíteszen.

Lezavazott adótán 9,3. kormánypartit jelölt Kármán Lajos mellett új-verbázi 104, Torza 151, Feketehegy 85, Kiskér 88 és Kuczura 94, összesen 612 választó, az első kerület, vagyis Pulszky Ferenc mellett Uj-Verbász 123, Torza 114, Feketehegy 143 Kiskér 99 és Kuczura 161, összesen 640 választó, e szerint ekkor az ellenék 28 szavazat többségben volt, — folyt a szavazás Szeghegy és Ó-Verbász közegek részéről, midon délután fél 4 órakor Kármán be-nyújtotta leköszönését.

A kormánypartiak maguk is bevallják, hogy Ó-Szeghegyen 160, Ó-Verbászban 35, Hegyesen 24, Topolyán 39 és Kulárol 65, tehát még összesen 323 szavazatra számítottak, ezekkel szemben az ellenzéknek szavazásra készen állott Szeghegyről 97, Ó-Verbászlól 154, Hegyesről 172, Kulárolról 368 és Topolyáról 419, összesen 1210 választója és eszerint, ha mind két párt lezavazott volna, Kármán 935, Pulszky 1850, tehát ötöbdi két annyi szavazatot nyert volna; ezen eredményt minden elfogulatlan ember előre látta és ezért köszönt le Kármán Lajos.

Most még csak arról lehetne szólni, hogy kik voltak azok akik a kormánypartot vezették és miként, milyen eszközökkel erőlködtek szavazatokat gyűjteni, — viszont, ki és kik voltak az ellenzék párt élén és vezetői és miként történtek, hogy ezen 12 év óta kormánypartit kerületben utóbbiak oly fényes győzelmert arattak.

Mi mint elűzelekkel tartózkodunk magunkról, vezérünk is vezérünkről beszélni, de mivel tanúi voltunk annak, hogy őkné mind az a mindenhol a tisztesség határain belül igyekeztek eljárni, bátran kimondhatjuk, hogy az ellenzék diadalra nálunk az erőlködés diadalává vált és bátran kihívjuk az ellenpart legszigorubb, de igazságos kritikáját pártunk vezére és vezetői felől.

Ellenben tisztelettel kérjük: tiszta harja a kormánypart és vezérei, hogy ne gyémérben itatás és etetéssei, jénzével és pressivalo hivatalos nyomás gyakorlatával szavazatokat gyűjteni nem irtoztak, nem hiszük hogy tudának, de ha mégis, — szolgáink oly adatokkal, amelyet megezőfeln nem képesek.

Sokát, — igen sok lehetne szólni és megírni náluk annélkül, hogy elfogultsággal változtatnánk, de nem teszük, ennyit is kényserítve mondtunk azért mert a "Nemzet" és a "Bácska" című lapok levelezői adatain híreket küldötték be.

Az ellenzék kerületükben megelégszik fényes diadalával akkor, midőn az ellenpartit megész sereg kortesell követi megvívni mert kétségtelen hogy a következő urak: Schneeberger, Roth, Mauer, s Schlagetter.

Kovátsits Emil, Korbai, Freund Ferenc és Vilmos köztök nagyobb mérvben mind vezérekkel. — de ezenkívül mobilisálva volt kereskedésre a kulai járásbírósi, szolgabírósi és adóhivatali személyzet, tehát ezeknek is kénytelen volt az ellenék megbízkozni, mindezek befolyását stb. ellenulányul, — hogy nem jöjdt meg tőlük, sőt megkötött velük sikeresen, mutatja az eredmény.

A választások után.

(Kiszólt.)
K U L Á N, 1884. június 22.
Elmúlt végre a választások zaja, és csillapul a fonsleges alkotmányos küzdelmek színe izgatottság. L. Horogostól fogva vajmirítán mutatják a bukkpartit szavazók, belvise a gyorzesek diadalittas arcairól felvívva a győzelmé manort és meggyőződni, hogy megezőfeln szobb a választás után mamorosnak lenni, mint a választás előtt. Búszke elögettséggel és nagyserü tervekkel összesen tehát — p a k o l n a k a megválasztott honatyka a haza midőn részben, hogy ne látja őket küszletlen a királyi meghívás, Lesz is ott díszes elbalmás! Ennyi új-ír-mat meg soha sem közönszötték az ország-házi terem puszta falai és sokat fog megír-zadni a szegény ország kapus retketek megkérjében meg tudja majd különbözteni, kiderít meg van be nt helye, kinek o d a f o n t. — Pedig nem csak ez az egy következmény van am az új emberek ilyen ritka nagy számára! Mert lévén az országgyűlés tagjainak száma állandó: elég fadjalonyul fel fogja ugyanannyi régi honatyja, miszerint ahány új orsz, annyi régi kiesik. Már akármilyen szegény az ember mégis csak szerzőfölt kelemetlen érzést kelthet az a bukás. Hisz ma-kar a kisebbségben maradt választók is eléggé ártérzik ét; milyen lehet annál, kin megessett, hogy a nép, a legmagas polczról, melyre csak emelkedhetik, letaszítja a választók tömegébe. — Bizonyára nyugyszan most bábrakörök — bár, a kik nem önként vonultak vissza, azoknak vajmi kevesse lesz jukja nyughely, ez a babé. És egy-egy érdekes kérdés tárgyalását halgattva a T. Haz karzatáról: bizonyára jó esnek egynekünyek helyéről fölgorva az ország színe előtt véleményét kimondani és szavazatát pártja éjénzését élvéni. Hej, régi boldog idők voltak azok! — No, de nem épen mindenki áll el: mert van am a ki. Hazban olyan képviselő is, a ki sokkal kevesebbet beszél, mint a karzat akármilyen csöndes férő-látogatója. (A nőkről t. i. hallgassunk ha csönd-ről van szó, mert azoknak ugyancsak van miből csaeszeni mikor annyi híres ur-méretet latnak egy tömegben.) — Az ilyen t. i. az ő széktahoz tartozik melynek alapveje és összes paragrafusai a szöbön foglatatnak: "h a l g a t a t a b o l t s a s e z z e l t e n y e l e g e t t e t t a z o n e s z l e s e g e s i g o r n e k h o g y p a r k o m d o l j a t t i z s t e l t v a l a s z t o k n a k e r d e k e t a l e g h e b b e s z e n e k k e p e s i t e l e n. Az ilyen előlök a "leghebbeszen" képviselői. Az ilyen előlök meg az aztán azon előlök következménye, hogy az évenként megölt lakók száma jelenleg levsvalódik egyenes arányban a hallgással, ami sok helyen elég eredmény, hogy az illető statusból utra megválasztassék. Következik azután ismét egy kis bemutató beszéd és megint lehet három esztendőig felszövezni a karzatot. — A beszéd pedig megjelenik a Borszem Jankóban; nem am lapföltöknélk! — ellenkezőleg, legdrészebb helyet foglalja el a viccek közt, — egyrészt nagy gondolt szabaditvány meg a lap munkársárait, másrészt lehetővé tévön olyanoknak kik csak Borszem Jankót jártnak, egy politikai beszéd teljes elolvasását is elclápbán, ahol pedig különben ugyancsak elferdíteni szokás az elmondott képviselőházi beszédek hogy elclegyen belőlük. De hát végre is nem lehet midőn beszéd olyan alkalmait, hogy meg változtani is kelljen rajta, amgy nevetető élc lesz belőle. Hogy tehát ezen hallgató székta tagjai oly ritkán beszélnek az mégis kir. . . . az elclapokra, — hazánk-nak és polgárainak öröke jó lesz, hogy . . . t o r o g a v i l á g t!

11781. sz. Bács-Bodrogi m. alispánjáról alisp. ex 1884.

Meghívás.

Bács-Bodrogi megye törvényhatósági bizottság csütörtökön f. évi július hó 3-án és a szükség-he képest a következő napokban is a megyei szék-hozgyűlést tartja, melyhez t. u. országgyűlési és törvényhatósági bizottság tagjai emellett tisztelettel meghívom.

Ezen közgyűlés tárgyalja: 1. A f. évi február hó 21-én tartott közgyűlés 35. sz. a határozatával elfogadott székhelyi és központi munkálatok kiegészítésére megállapított 1/2% potadónak kivétsé iránti intézkedés.

2. Alapján jelentés az utolsó névben közgyűlés óta történt fontosabb eseményekről.

szülését. János búcsit eltemették és most már kikapta Jóska nemcsak az anyai, hanem az apai just is.

Jóska kényelmessé tette magát az apai hazában és most kezdődött meg csak az igazidínom-dínom.

A czimborák egymás kezébe adták az ajtó-kilincset s a ház visszahangozt a rekedt török rikácsolással.

Nagyon természetes, hogy ilyen körülmények között Jóskaék kisebb gondja is nagyobb volt a gazdaságnál. Nem torodott ő azzal, hogy lassanként az órák, lovak elparologtak az istállóból; az sem gonozította, hogy egy napon a körösmares 6 ókorrel beállt az udvarba, a kukorica-görék kerekre állítta és azon midőn atmint állt kukorica-éval egyetemben szépen elszállította.

"Csak a török ki nem szaradja!" — volt a vig czimborák jelszava és csakugyan nem is szaradott ki a só. Az asztal mindig hajlott a telt pintes üvegektől és ha valaki veletlenül Jóska hazába tévedt az egyhunar nem szabadult ki a dorozsok körmei közül.

De egyszer csak mindezek vége szakad. Különösen a gazdaság, az anyagi vagyon olyan valami, ami a legnagyobb szorgalommal is igen lassan gyarapodik: hatha meg azt elhanyagoljuk és szorgalmatlan tevéteinkül közül.

"Meg a szellemi kincsek is fogytak, ha azokat elhanyagoljuk: hát az anyagok? — — — Jóska is csak azovette magát észre, hogy a végrehajto egy csapat hitelezői rayitotta az ajtót és mindent a legkisebb szegig — felhírt. — — —

Erre aztán már kajaözandott, a mámor, melyben már hetek óta fetrengett, egyszerre elparologott újeből.

— Itt tenai kell — morgá fogai között — mert meg az ingemet is elhiztájkák!"

E szorult helyzetben czimborára szorgolt, de mire körüljéret, már azok keréket lödtek. Maga maradt tehát a — hitelezőkökkel.

Hossz könyörgésre egy havi határidőt nyert adósságának kiegyenlítésére.

A hitelezők eltávoztak Jóska felőlre magára kábítját, mely már hetek óta az ágy alatt hevert, és elaludt szerencse-vadászatra.

Útközben találkoztak egyik jó barátjával, amennyiben ilyen emberek között barátágról szó lehet. Láttuk őket együtt mulatozni, kurjongatni, dorozsálni és azt is láttuk, mint parologtak el valamenyien egy szerre, midőn a hitelezők közből rontottak.

Ilyen a barátság a "vig czimborák" között.

Eggyikkel a sok közül találkoztak Jóska. Ha szembes jöttek volna egymással, a jó barát — bizonyosan betért volna valamelyik házba, csakhogy Jóskaival nem kellett neki találkoznia; de a vig czimborá — nevezéük Sós Potinek — elől ment és így nem vehette észre a hatalu jóga Jóska, aki meggyorított léptekkel igyekezett Peti barátját elérni.

Csakhamar sikerült Jóskaékat Peti barátját elérni.

"Szervusz Peti, hát hova olyan — — —

— Az ördög fog téged ide! — morgá a megésző titok, miközben olyan szemeket meresztett Jóskaéra, melyek mindent látszóval mondani, csak azt nem, hogy: "barátom!"

Íde megyek ni és orraival egyet bökött a levegőbe, mely nozdultál azt is látszóval mondani, hogy jobb lesz, ha elkörtődöl melőlem és egyedül hagysz menni.

— No ne izélj Peti! Ügy nézel rám mintha nekem is adóssod lennék; az orlokbuj — — —

— Ne izélj; nincs jó kedvem — vágszavába Peti.

Ime most már nincs jó kedve, mert Jóskaék sincs egyebe az — adósságával lenné csak még kitalás Jóskaival valamit eldorozni; bezeg jó kedve lenne akkor, ha Jóska, kedves, egyetlen, jó barátom — lenne akkor Jóska is; de így? — — — Hiszen Jóska holnap már úgys az adóssok börtönbe kerül. — — —

— Már akár van kedved, akár nincs — várj egy kicsit, valamit akarok mondani. — — —

— No bökd ki már! — mondá a jó barát.

— Ejnye, hát mi talált, hogy így beszélés? Hát 'iszem nem szódtál te ilyen mérges lenni, hanem várj csak, mindjárt jó kedved csinálok én neked, ha monddk valamit.

— Bizonyosan valami számárság, hogy ilyen teke-törít csinálés vele.

— Majd meglátom, hogy ha megtudod akkor is azt mondd-e, hogy számárság?

— Hát ne morog, hanem beszélj, mert mindjárt itt hagyjak ám az utca közepén!

— Te Peti, hát ne csinálj olyan keserű kepet! Ujjan, pófát vágsz, hogy az ember azt hinné, hogy ezeket ittál.

— Bizony nem is volt külön a te börtön — morgá Peti miközben Jóskaékat hátat fordított, hogy tovább menjen.

— No ne szaladj! Hát legalább hadd mondjon el amit akarok hiszen téged is közzelről érdekel!" (Folyt. köv.)

3. Belsőügyi miniszteri intézkény a megyei gyámhatóság rendelő kibővítése és módosítása iránt. Évi határozat 19-én 19. sz. a hozott közgyűlési határozat tárgyában.

4. A kir. pénzügyminiszter leirata az 1884—86-ik évekre alakított adófelosztási táblák megválasztásáról. A közgyűlési határozat tárgya.

5. Belsőügyi miniszteri intézkény az Ó-Böcsén Hackl József győzteséről által felállított közt. győzteséről tárgyában.

6. Ung megye közönségének átirata a főrendiház reformálása tárgyában az országgyűlés képviselőházához intézett felirat pötlése iránt.

7. Kolozsvári közönségének átirata az életbe léptetett megyei pénztári kezelési szabályok hatályon kívül helyezése tárgyában.

8. Szabolcs megye közönségének átirata a növénygyógyász nevelt dohányplanták begyűjtése tárgyában kormányrendelet módosítása iránt.

9. Torontali megye közönségének átirata a községi takarékpénztárak kötelező életbe léptetése és a kötelező állami tüzbiztosítás bevezetése tárgyában.

10. Torontali megye közönségének átirata az 1871. évi 18. és az 1876. évi 7-ik törvényekkel módosítása tárgyában.

11. Torontali megye közönségének átirata, a magyar színeszett pártolásra alakult ottani bizottság alapító gyűlésének leírása iránt.

12. Torontali megye közönségének átirata a cukor és sörfogyasztási adó kivétele és beszedése tárgyában.

13. Torontali megye közönségének átirata a határvizvárosi hazaközönségi intézmény megszűntetését célzó törvényjavaslat tárgyában.

14. A megyei közigazgatási bizottságnak gyűléséről utalt igazgatási akció 1883. évi második felében állapítottáról szóló jelentése iránt.

15. A megyei alispán elterjesztése a 10-ik sz. 4. száradnak az 1884., 1885., 1886. évi való elszámolás iránt.

16. Schmausz Endre alispán elterjesztése a Kovács József fele ösztöndíj egyik részében levő és nem nem származású ifjak részére alapítványt fenntartott állomásra kiírt pályázat eredménye tárgyában.

17. Karvázy Donouk volt megyei alispán és tb. főgyűlés elnöke által megfűlt aligényzi állomásra, úgy az ennek betöltését által netán megürültető tisztai állomásra választási által való beföltése.

18. A megyei házi pénztár, ütéptési alap, székház építési alap, betegelőjárás alap, k. j. kegyei nyugdíj alap, árva- és szerzetes-ház alap, iaktanya alap, újbauzási hűvösvölgy alap, közigazgatási letétek, 1883. évi szerkesztett zárszámadása.

19. Zenta város arpvénztárának 1881—1882. évi mérlegei.

20. Csaszár Petró szbirónak jelentése a Topolya község képviselő testülete által a juhok tartása és azoknak legeltetési jog részéről alkotott szabályrendelet törvényhatóság jóváhagyása tárgyában jelentése és Prokesz Antal é. társainak ezen szabályrendelet ellen benyújtott felelőbeírása.

21. Kolozsvár Sándor szbiró jelentése, melyben közönség képviselő testülete által a felelős határozat rendszerint 6-ik közgyűlési esküdti állásnak törvényhatóságilag leendő jóváhagyása tárgyában.

22. Gombos Béla szbiró urnak jelentése, melyben Gucuznya Tódr és társainak a bacsóvári piac áthelyezése tárgyában Hácsof-vár község képviselő testülete által hozott határozat ellen benyújtott felhívomandókat bejuttatja.

23. Gombos Béla szbiró urnak jelentése, melyben Petrovosszeli község képviselő testülete által a tilosban tartott jászok után szedhető hajópénz behajtása megállapítása tárgyában hozott határozat törvényhatóság jóváhagyását kéri bejuttatja.

24. Kerítés István és társai moholyi lakosoknál felelőbeírása, melynek fogva Moholy község képviselő testülete által a legelőzést, a perben a községi védő-nyégy díjazás és megvalósítása érdekében 1. évi marcz. hó 1-én 35. és 36. sz. a. hozott határozatok megsemmisítését kéri.

25. Ó-Kanizsa község házassági szabályrendeletének törvényhatóság jóváhagyása.

26. Zenta városi képviselőtestületének határozata, az ottani gyűlési tanácsok fizetési szabályozása tárgyában, — ugyiszen Koizits István és társainak ezen határozat ellen benyújtott felelőbeírása.

27. A megyei árvaszék határozata, a temerini közgyűlésben felmerült hiányoknak ki áltai leendő fedezése tárgyában.

28. A zombori-kerényi megyei múlt nentén szükséges utkaparólyai tekély megvétel iránt özegek Konkoly születtét Türi Máriával adarvészei közönségének jóváhagyása.

29. Iju Hernecz Pál hegyesi lakos.

kérvénye, a vagyonára zoldorjogot bekebelezett számadási hiányok tekkönyvi törlése iránt.

30. A zombori kisvárosi ügyészegnek ügyszertartás iránt. Toldics Jeno és Matyas Jánosnak felelőbeírása. Szenttamás községének azon határozata ellen, hogy a községi felosztás folytán nekik jutott közönségek minden lincsa után 23 forint fizessék.

31. Prig. Szent-Iván község képviselő testületének határozata a Lóbl íllés és Fischer György közgyűlési adósakkal ezek tartozásai iránt történt megállapodása tárgyában.

32. Alispán jelentése a zombori belsővárosban újrarendelésre jött földadó bizottság két rendes tag által betöltése tárgyában.

33. Kohn Vilmos zentai tanítóknak nyugdíjaztatása iránti kérvénye.

34. Néhai Zimmermann József volt polgármester tanító özegeknek Bajcs Juliannának nyugdíjaztatása iránti kérvénye.

35. Hegyes községének Balassy Endre k. th. plebánossal a p. r. b. megváltása tárgyában kötött szerződése.

36. Petrovosszeli községének Kiss Sándorral községi kérészszé történt feloldása tárgyában kötött szerződése.

37. Ó-Kanizsa községének Mihály Juhottani lakossal óvoda helyiség bérvételére tárgyában kötött szerződése.

38. Kacziy Veszelin és társai pascsirólakosoknak a községben megtartott algyőz választás elleni felelőbeírása.

39. Bajnok községének Pénez Antal katonai beszállásról részére 80 ft kiutalványozása tárgyában hozott határozata.

40. Rubin András és Popovits Tivadarróbrováci tanítók felelőbeírása, melyben a községi képviselő-testület határozatának megváltoztatásával, a tanítói főt után a legelőfelosztás folytán nyert legelő illetményét adóját a községi által kéri hirtellegesen elvonni.

41. Csávoly községének a községi nyelviseg utjának elhelyezése és a templomóra kijavítása iránti költségének kikénti fedezése tárgyában hozott határozata.

42. Petrovosszeli községének Ivanits Sándor volt eszenbuzsai községi eszenbuzsai feloldása tárgyában kötött szerződése.

43. Csónoply községének az ottani felelős örökök között szerződése.

44. Brestovák és Szánta községének az ottani felelős örökök között szerződése.

45. Pacsér, Sándor, Ó-Morovica, Hegyes és Bajsa községének az ottani felelős örökök között szerződése.

46. Tovarisoa községének az ottani felelős örökök között szerződése.

47. Kolluth községének az ottani felelős örökök között szerződése.

48. Doroszló és Ó-Sztopár községének az ottani felelős örökök között szerződése; végül

49. Hódshág községének az ottani felelős örökök között szerződése.

50. Zenta város képviselőtestületének Maieisevits Sándor városi inrok kegydíjaztatása tárgyában hozott határozata.

51. A megyei lőpénztészen emelését célzó s. a. n. m. kir. belügyminiszter urnak folyó évi 20140. számú magas intézkénye értelmében módosított szabályrendelet javaslat.

52. Csantavér községének a pálinka földékek elhelyezése tárgyában hozott határozata.

53. Ó-Kanizsa községének a földadó szabályozás és egyéni felszólásokra vonatkozó rendeletek végrehajtása tárgyában hozott határozata.

54. Szabó Antal és társai moholyi lakosoknak a község képviselőtestülete által a legeltetési díj megállapítása tárgyában hozott határozat elleni felelőbeírása.

55. Csantavér községének a községben járdák és keresztutak kiképzése, a kalvaria kijavítása és tóvrida felállítása tárgyában kötött határozata.

56. Madaras községének a községi felelős örök intézményének megszűntetése, valamint a legeltetés szabályozása tárgyában hozott határozata.

57. Raffay János ó-kanizsai külendőr bizottság felelőbeírása, melyben a község képviselő testülete által hozott határozat megváltoztatásával, állásait törzenti felállítását tartamára járó s. a. községi által visszatartott fizetését kéri kiutalványozni.

58. Konez János ó-kanizsai lakos felelőbeírása, melyben a község képviselő testülete által hozott határozat megváltoztatásával, a községben levők és szökerek összenása alkalomával teljesített munkálatait járó napidíjat a községi szabályrendelet értelmében kéri megállapítani.

59. Új-Szivac községének a tulajdoni képzés államkönyvek eladása tárgyában hozott határozata.

60. Zenta város képviselő testületének 1100 □ ölyvi földtelei tárgyában hozott határozata.

61. Kovil-Szt.-Iván községének egy köz-

gyári állás rendszerítése tárgyában hozott határozata.

62. Temerin községének a legeltetési díj megállapítása tárgyában hozott határozata.

63. Turia községének a községi közlegelő kezelése tárgyában alkotott szabályrendelet.

64. Ó- és Új-Szivac községének egy körörségi állás rendszerítése tárgyában hozott határozata.

65. Berényi Iluzó petrovosszeli lakosnak a községben megtartott segélygyőz-választás ellen benyújtott felelőbeírása.

66. Csapláros János tatabányai tanítóknak a község képviselő-testülete által a tanítók kérészetbeni illetményének megváltása tárgyában hozott határozat elleni felelőbeírása.

67. Filópa községének határozata, melyel a községi gyűzőnek az 1879. évi vizkár folytán adóleendőnek tárgyában teljesített munkálatait járó díjat megállapítja.

68. Hecht Lipót kovil-szt.-iváni orvosnak a község képviselő-testülete által a h. a. j. o. t. díjak megállapítása tárgyában hozott határozat elleni felelőbeírása.

69. Hesser János ó-kanizsai lakosnak a község képviselő testülete által, a községi nyelvendőlegő kapubejárás mellett épített szándékolt b. h. helyiség beépítése tárgyában hozott határozat elleni felelőbeírása.

70. Torza község képviselő testületének a kir. kinstárolt megvett földörök kifizetésére felveendő 85000 frtnyi kölcsön tárgyában hozott határozata.

71. A futtak-cserévisi révénl érvényben levő árszabályzat végleges megállapítása.

72. Djakovits Márton kérvénye a novoszeli-szotini révénl levő árszabályzatnak felmérése.

73. Ertl János felelőbeírása, Új-Futtak községében, községi robot emén kivételét adóra vonatkozó határozat elleni felelőbeírása.

74. Behatárolt közönyök váltásigaljai leírása hozatalát kérelmező folyamodványai: Tatabánya, Lok, Pacsér, D.-Szt.-Iván, Turia, Cijerbász és Torza községének.

75. Behatárolt közpénztári követelések leírása érdemben Keresztúr, Kulpin, Apatin, Tatabánya és Felső-Szt.-Iván községek által hozott jóváhagyás végett bemutatott határozatok.

76. Molnár Miklós fekefetegeyi és Kraics János gardinovec győzők nyugdíjazását benyújtott kérvénye.

77. Szántova, Csataalja, Csávoly, Kunguba, Mélykut, Kula, Csónoply, Hegyes, Gábor, Rigyica, Gara, Katymár, Vaskut, Almás, Bikity, Cservenka, Kucura, Torza, Janosov, Szánta, Jarek, Feketegeyi, Matheovics, Új-Szivac, Veprovác, Krusevlyá, N. Mihlics, Glozsin, Filópa, Brestovác, Tatabánya, Cseb, Bukin, Bogján, Vaiszka, Dautova, Új-Verbász, Szeghegy, Plávna, Sándor, Apatin, Réim, Novoszeli, Új-Szóvó, F.-Szt.-Iván, R.-Mihlics, Ó-Verbász, Bajnok, Pacsér, Topolya, Bajsa, Gajdobra, Pr.-Szt.-Iván, Ó-Morovica, Doroszló, Stanists, Hódshág, Temerin, Csantavér, Bezdán, Petrovosszeli, Lality, Ó-Kéér, Ó-Szóvó, Kiskér, Monozstorszeg, Bérég, Parabuty, Obrovác, Baracska, Új-Futtak, Keresztúr, Petrovác, Gogjeva, Madaras, Kupuzsina, Nemet-Palanka, Bulkesz, Új-Palanka, Kolluth, Paraga, Karavukova, Bac, Píros, Kernyaja, Pivica, Martonos, Szilbás, Kulpin, Ó-Sztopár, Goszpodice, V. Lovro, Also-Kovil, Ó-Palanka, Ó-Szivac, Mosorin, Begecs, Szablya, Csurog, Felső-Kovil, Luk, Gyurgyevó, Turia, Tovarisoa, Gardinovec, Kovil-Szt.-Iván, Dp.-Szt.-Iván, Títel és Ó-Kanizsa, 1882. évi székházlap számadásai. Új-Szivac 1883, Kunbaja 1882, Goszpodice 1882, N. Mihlics 1882, Keresztúr 1883, Új-Szóvó 1883, Gluzsin 1883, Begecs 1882, Vaskut 1882, Ó-Szóvó 1882, R. Mihlics 1882, Borsód 1881, Bulkesz 1882, Ó-Verbász 1883, Kernyaja 1883, Kis-Kér 1882, Szilbás 1882, Bérég 1883, Szantova 1883, Borsód 1880, Kovil-Szt.-Iván 1883, Ó-Kanizsa 1882, Veprovác 1883, Ó-Kér 1882, Temerin 1882, Apatin 1883, Vaskut 1882, Csantavér 1882, Obrovác 1883, Dörönya 1882, Kovil-Szt.-Iván 1882, Petrovác 1883, Katymár 1882, Tovarisoa 1880, Cseb 1882, Vilóvó 1882, k. o. pénztári számadásai. Nemet-Palanka 1883, mérték hitelesítési számadása. Kula 1866, 1867—1868, 1869—1870, 1871—1872, 1873—1874, uségi állam kölcsön számadásai. Bulkesz 1883, ipar és iskola alap számadásai. Kovil-Szent-Iván 1883, Felső-Kovil 1879, Lok 1883, Títel 1883, alapítvány számadásai. Títel 1883, szegény alap számadása. Ó-Kanizsa 1882, székház alap számadása. Nemet-Palanka 1884 évi mérték hitelesítési költségvetése. Hegyes 1884, Kovil-Szt.-Iván 1882, Káty 1884, Ó-Palanka 1884, Gardinovec 1884, Also-Kovil 1883, Nadaly 1882 és Ó-Kanizsa 1884. évi pótköltségvetése. Kelt Zomborban 1884. évi június hó 18-án.

A Mártonfi banquette.
— 1884. jun. hó 18-án. —

Az egyesülés ünnepeltéj. f. hó 18-án fejezte be a zombori magyar-szorb polgárság fényes banquettejét, melyen a nagyszámú választókön kívül részt vettek a kormánypártiak közül azok, is kik Mártonfi személyes barátai vagy tisztelt. S tudvalevő dolog, hogy ez utóbbiak csaknem oly nagy számban vannak, mint maguk a választók. A banquette a „Vadászkürt” szálló nagytérképében tartott meg. Esti fél 9 órakor már szuffolajás megtelt a terem, a hol azonban a rendezőség tapintatosan gondoskodott arról, hogy az intelligencia lehető testvériesen elsősorva a polgárság között találjon helyet s a kaszterűzőségnek meg csak látszata se legyen.

Mártonfi Károly, ünnepelt orsz. képviselőnk pont 9 órakor lépett a terembe, s tisztelőre a Herzenberger zenekara ráhúta a Hymnust, s az összes jelenlévők felállva szólni nem akoró éljenzések törtek ki.

A vacsora fölött első mondott toszott Szemző István pártelnök az ünnepeltre, azután Mártonfi Károly Zombor város felvirágzására s a választókra — dr. Vuits János Szemző Istvánét díltette talpra esett felköszöntőjében, mire Popovits Dóme emelte poharát a mérsékelt élenezék két vezérifőjére Szilgyi Dező és Apponyi Albert grófra. Kozma László a szorb pártelnök Bikár Simoura mondott szép felköszöntőt. — Müller Gyula a magyar és szorb részről választott alelnökökre Millasevits János s Popovits Dómére dr. Kronits István a pártgyűzőkre, s végül dr. Grünner Samu a helyi sajtó ott levő képviselőjére.

Ezekben kívül még dr. Sztójkovits Péter (a testvérségre), Popovits Dóme (a polgármesterre), Hoffender Ferenc (szép német nyelven a népre) Sztójkovits tanár (Mártonfi) Mártonfi válassza orra körülbelül ezeket mondta: „En a mi eddig hallatlan, onmagmára fogom poharamat köszönteni. Annamir szépet s jót méltóztattak rólam feltevélni, hogy ha mindennek csak ezredrészt is sikerülend bevaltonom, nagy embernek mondom magam!”

A sikerült toszottot lelkes élenezék szakított felbe s befejezést háromszoros tuss ünnepelte.

Azután kedélyes társalgás folyt hosszú ideig, melyet azonban az ugynevezett vadtozások is megszakítottak. Ezek közül csak egyet említnék meg, — Bátorhory kaskaketaét, ki Müller Gyulára köszöntő poharát emondva róla, hogy o. az, a ki tollával a philisztereket, moabitakat s egyéb „fity-firty”-eket mint hajdan Sámson a szamar állkapuzájával, szétütötte.

A kedves emlékü banquette Herzenberger Sándor gyűjtő zenéje mellett a reggeli órákig elhuzdott. Herzenberger Sándor kített magáért, grönýörű szépen huzta a legújabb zenedarabokat.

Az egyszerű frugalis vacsora, mely három tal ételből állott Mihlics Márton vendégös dícsérete vált, mert nem is találkozott senki az oly igen kritikus zombori közönség közt, a ki teljes megelégedéssé nem fejezte volna ki az étel s italok jósága fölött.

A banquette sikerült volt, olyan, mely méltó Mártonfi nevéhez, mely méltó volt megpecsételni a soha többé meg nem szakítandó magyar-szorb b. r. társaság.

A banquette hazánas lelkesüléséből merített szózatával fejezzük be mi is választás referánkáink:

„Eljen Mártonfi Károly szeretett képviselőnk!”

Schmausz Endre s. k.,
alispán.

